

GAZETKA PARAFIALNA

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI W LEŚNEJ POLANIE

Nr 25

Grudzień 2021

Pismo bezpłatne

Umiłowani w Chrystusie Panu Bracia i Siostry!

Gwizdek, rolka papieru toaletowego, dwie świece, zapalki, szpilki, pióro, nóż, trochę gotówki, 5 metrów mocnego sznurka, plastikowa miseczka z pokrywą, litrowa butelka wody, wodoszczelne opakowanie biszkoptów.

Co to jest? Niezbędnik każdego Japończyka. Zapakowany w plecak i na stałe umieszczony przy drzwiach wyjściowych lub w sypialni przy oknie. Standard kraju, gdzie rocznie odczuwa się 1.000 wstrząsów.

W ostatnich dniach wielu Japończyków zamieniło dorobek swego życia – mieszkanie, dobytek, samochód i komputer na paczkę biszkoptów i gwizdek. A wielu nie zdążyło nawet na taką wymianę – ginąc na skutek trzęsienia ziemi i tsunami.

Wśród wielu relacji telewizyjnych i fotograficznych było i takie zdjęcie – płacząca, bosa, młoda Japonka siedząca na ziemi a za nią, po horyzont, zgliszcza, ruiny i śmieci. Zdjęcie – symbol.

Same pchają się na usta słowa Jezusa: „Na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy.” (Łk 21,25b)

Wielka tragedia i wielkie cierpienie narodu.

Warto na tle tych wydarzeń przypomnieć sobie oczywistą prawdę – człowiek nie jest Bogiem. Łatwo jest zachwycić się zdobyczami techniki, osiągnięciami medycyny i osiągniętym standardem życia, ale w chwili, gdy toną niezatapialne statki i rozsypują się niezniszczalne elektrownie, łatwiej zejść do właściwego poziomu.

Lepiej oczywiście, gdy myśl „człowiek nie jest Bogiem” dotrze do nas bez tragedii i lez.

Religijni Żydzi do tej pory obchodzą Święto Namiotów. Na tydzień wyprowadzają się ze swoich domów i mieszkają w zbudowanych przez siebie szalasach, zbitych z byle czego budach, namiotach stawianych często na balkonach.

ADWENT 2021

Może to być radość dla dzieci, ale dla dorosłych jest ważnym przypomnieniem czasów, gdy Izraelici wychodzili z Egiptu i byli pod osobistym kierownictwem Boga. Jest to dla nich także przypomnienie, że cały czas życia na ziemi jest pielgrzymką do wieczności a człowiek jest w ręku Boga. Warto to sobie uświadamiać, że przychodząc na ten świat nie mieliśmy nic i odchodząc ze świata nie weźmiemy nic – nawet gwizdka i paczki biszkoptów.

Nie modlę się o trzęsienie ziemi i potop dla Polski, by obudzić nasze sumienia i otworzyć oczy na właściwą ocenę rzeczywistości. I nie będę namawiał, by raz w roku przemieszczać w szalasię, bo z każdego święta łatwo zrobimy pusty rytuał.

Namawiam, by uciekając od gwaru świata, wyłączając radio, telewizor i komórkę spotkać się... z sobą samym i zadać sobie pytanie: kim jestem i po co żyję.

Stary Testament przekazuje wezwanie Boga skierowane do Abrahama: „Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukażę.” (Rdz 12,1) Abraham miał swój dom, swoje sprawy, swoje interesy, swoją małą stabilizację, ale posłuchał wezwania. Zostawił swój kraj, swój dom, swoją rodzinę i wyszedł.

Gdy wyszedł – spotkał Boga.

To jest zaproszenie dla nas. Zaproszenie do wyjścia. Jeśli chcemy spotkać Boga, trzeba wyjść ze swojej małej stabilizacji, zakłócić rytm codzienności, porzucić rutynę codziennych spraw, ale też rutynę naszych pobożności.

Takim wyjściem była wizyta apostołów na górce przemienienia. Nie zostali tam na stałe, zeszli, ale to wyjście na górę, było nie tylko przemienieniem Jezusa, ale także przemienieniem apostołów.

Gdy człowiek wychodzi spotyka się z Bogiem. Bóg daje mu wtedy swoje objawienie – odsłania rzeczywistość, odsłania samego siebie i świat. Odsłania także, tu możemy się zdziwić, nas samych, przed nami samymi.

„Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukaże.” (Rdz 12,1) Wyjdź zatem. Choćby to był las, czy łąka. Choćby to był samotny spacer po grobach cmentarza. Choćby to było wstanie wcześniej niż reszta rodziny, by w samotności usiąść i spojrzeć na swoje życie. Wyjdź zatem, z twoich spraw, zabiegania, rutyny i przyzwyczajęń.

Wyjdź, by spotkać prawdziwego Boga.

Zostanie w miejscu, poddanie się presji codzienności, kapitulacja przed kłopotami dnia codziennego może sprawić, że minimy się z Bogiem.

A gdy minimy się z Bogiem to na końcu zostaniemy z gwizdkiem w rękę i paczką biszkoptów na wieczność.

Ks. Zbigniew Paweł Maciejewski Proboszcz parafii św. Trójcy w Winnicy.

28 XI - 1 NIEDZIELA ADWENTU

„Będą znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, a na ziemi trwoga narodów bezradnych wobec szumu morza i jego nawałnicy. Ludzie mdleć będą ze

strachu, w oczekiwaniu wydarzeń zagrażających ziemi. Albowiem moce niebios zostaną wstrząśnięte.

Łk 21,25 - 26.

30 XI – WTOREK – ŚWIĘTO ŚWIĘTEGO ANDRZEJA APOSTOŁA

„Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi.”

Mt 4, 18 – 19.

REKOLEKCJE ADWENTOWE

3 XII – PIĄTEK (pierwszy piątek miesiąca):

9:00 – Msza święta z nauką dla dorosłych;

10:00 – Nauka stanowa dla małżonków i rodziców;

16:00 – Spotkanie i nauka dla dzieci;

18:00 – Msza święta z

nauką dla dorosłych;

19:00 – Nauka stanowa dla małżonków i rodziców;

4 XII – SOBOTA (pierwsza sobota miesiąca):

8:30 – Spowiedź;

9:00 – Msza święta z nauką dla dorosłych;

15:30 – Spowiedź dla dzieci;

16:00 – Spotkanie i nauka dla dzieci;

17:30 – Spowiedź;

18:00 – Msza święta z nauką dla dorosłych.

5 XII - 2 NIEDZIELA ADWENTU - DZIEŃ POMOCY KOŚCIOŁOWI NA WSCHODZIE

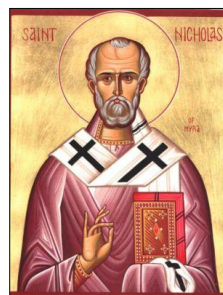
9:00 – Msza święta z nauką dla dorosłych;

11:30 – Msza święta z nauką dla dorosłych;

12:30 – Nauka dla dzieci;

18:00 – Msza święta z nauką dla dorosłych.

Nauki rekolekcyjne wygłosi Ojciec Kazimierz Piotrowski, Redemptorysta z klasztoru w Tuchowie.

6 XII – PONIEDZIAŁEK – WSPOMNIENIE ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA, BISKUPA

„Pewnego dnia, gdy nauczał, siedzieli przy tym faryzeusze i uczeni w Prawie, którzy przyszedli ze wszystkich miejscowości Galilei, Judei i Jerozolimy. A była w Nim moc Pańska, że mógł uzdrawiać.”

Łk 5,17.

zdjęcie miniatury slidera: <http://cudakiwianki.blogspot.com>

8 XII – ŚRODA – UROCZYŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Figura Matki Bożej w grocie Massabielle w Lourdes. Tutaj w 1858 r. Bernadeta Soubirous miała 18 widzeń.

„Anioł wszedł do Niej i rzekł: Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami?”

Łk 1,28.

12 XII - 3 NIEDZIELA ADWENTU „GAUDETE” – ROZPOCZYNAJĄ SIĘ DNI KWARTALNE

MODLITW O ŻYCIE CHRZEŚCJAŃSKIE RODZIN

„Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem.”

Lk 3, 15-16.

19 XII - 4 NIEDZIELA ADWENTU

„W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Lk 39, 40-41.

24 GRUDNIA 2021 ROKU WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA – PIĄTEK

Msza św. o godzinie 8:00.

Nie będzie Mszy św. o godz. 18:00.

25 GRUDNIA 2021 - SOBOTA - UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO.

Porządek Mszy świętych będzie następujący:
Śpiewanie kolęd w kościele od godz. 23:00.

Msza Święta Pasterska o godzinie 00:00;

Msza Święta Anielska o godzinie 9:00;

Msza Święta Królewska o godzinie 11:30;

Nie będzie Mszy świętej o godzinie 18:00.

26 GRUDNIA 2021 ROKU – NIEDZIELA – ŚWIĘTO ŚWIĘTEJ RODZINY: JEZUSA, MARYI I JÓZEFA

porządek Mszy św. będzie następujący:

9:00 – Msza św. ;

11:30 – Msza św. suma;

18:00 – Msza św. wieczorna.

SYMBOLE I ZWYCZAJE ADWENTU

Bóg w swojej wielkiej miłości do człowieka dał swego Jednorodzonego Syna, który przyszedł na świat by dokonać dzieła odkupienia ludzi. Jednak tę łaskę każdy z nas musi osobiście przyjąć. Zadaniem Kościoła jest przygotowanie ludzi na godne przyjęcie Chrystusa. Kościół czyni to w roku liturgicznym. Advent rozpoczyna nowy rok kościelny. Advent jest oczekiwaniem na Boże Narodzenie, na przyjście Chrystusa. Advent to okres oczyszczenia naszych serc i pogłębienia miłości i wdzięczności względem Boga i Matki Najświętszej.

Wieniec adwentowy

W niektórych regionach naszego kraju przyjął się zwyczaj święcenia wieńca adwentowego. Wykonywany jest z gałązek świerku. Umieszczone są w nim cztery świece, które przypominają cztery niedziele adwentowe. Świece zapalane są podczas wspólnej modlitwy, adwentowych spotkań lub posiłków. W pierwszym tygodniu adwentu zapala się jedną świecę, w drugim dwie, w trzecim trzy, a w czwartym wszystkie cztery. Wieniec wyobraża jedność rodziny, która duchowo przygotowuje się na przeżycie świąt Bożego Narodzenia. I świeca jest świecą pokoju, II wiary, III miłości, IV nadziei. Świeca zapalana w II niedzielę adwentu stanowi symbol wiary patriarchów Narodu Izraelskiego jako wdzięczność za dar Ziemi Obiecanej. III z kolei świeca odnosi się do radości króla Dawida, który celebrował przymierze z Bogiem. Zaś ostatnia świeca symbolizuje nauczanie proroków, głoszących przyjście Mesjasza.

Świeca roratnia

Świeca jest symbolem chrześcijanina. Wosk wyobraża ciało, knot - duszę, a płomień - światło Ducha Świętego płonące w duszy człowieka. Świeca roratnia jest dodatkową świecą, którą zapalamy podczas Rorat. Jest symbolem Najświętszej Maryi Panny, która niesie ludziom Chrystusa - Światłość Świata. W kościołach umieszcza się ją obok ołtarza Matki Bożej. Biała lub niebieska kokarda, którą jest przepasana roratka mówi o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny. Zielona gałązka mirtu

przypomina proroctwo: „Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. I spocznie na niej Duch Pański...” (Iz 11, 1-2). Ta starotestamentalna przepowiednia mówi o Maryi, na którą zstąpił Duch Święty i ukształtował w Niej ciało Jezusa Chrystusa. Jesse był ojcem Dawida, a z jego rodu pochodziła Matka Boża.

Roraty

W Adwencie Kościół czci Maryję poprzez Mszę św. zwaną Roratami. Nazwa ta pochodzi od pierwszych słów pieśni na wejście: „Rorate coeli, desuper...”, czyli „Niebiosa spuście rosę...”. Rosa wyobraża łaskę, którą przyniósł Zbawiciel. Jak niemożliwe jest życie na ziemi bez wody, tak niemożliwe jest życie i rozwój duchowy bez łaski. Msza św. Roratnia tradycyjnie odprawiana przed świtem jako znak, że na świecie panowały ciemności grzechu, zanim przyszedł Chrystus - Światłość. Na Roraty wierni przychodzą ze świecami, dzieci ze specjalnymi lampionami.

Zwyczaj odprawiania Rorat wprowadziła św. Kinga, żona Bolesława Wstydlwego. Stały się one jednym z bardziej ulubionych nabożeństw Polaków. Stare kroniki mówią, że w Katedrze na Wawelu, a później w Warszawie przed rozpoczęciem Mszy św. do ołtarza podchodził król. Niósł pięknie ozdobioną świecę i umieszczał ją na lichtarzu, który stał pośrodku ołtarza Matki Bożej. Po nim przynosili świece przedstawiciele wszystkich stanów i zapalając je mówili: „Gotów jestem na sąd Boży”. W ten sposób wyrażali swoją gotowość i oczekiwanie na przyjsie Pana.

Adwentowe zwyczaj

Z czasem Adwentu wiąże się szereg zwyczajów. W lubelskim, na Mazowszu i Podlasiu praktykuje się po wsiach grę na ligawkach smętnych melodii przed wschodem słońca. Ten zwyczaj gry na ligawkach związany jest z Roratami. Gra przypomina ludziom koniec świata, obwieszcza rychłe przyjsie Syna Bożego i głos trąby św. Michała na Sąd Pański. Zwyczaj gry na ligawkach jest dość rozpowszechniony na terenach nadbużańskich. W niektórych regionach grano na tym instrumencie przez cały Adwent, co też niektórzy nazywali „otrembywaniem Adwentu”. Gdy instrument stawiano nad rzeką, stawem, lub przy studni, wówczas była najlepsza akustyka.

Ponad dwudziestoletnią tradycję mają Konkursy Gry na Instrumentach Pasterskich (w tym także na ligawkach) organizowane w pierwszą niedzielę Adwentu w Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu.

Małgorzata Zalewska „Niedziela podlaska” Nr 49/2002

Podsumowanie 2021 roku:

Do wspólnoty parafialnej przez sakrament chrztu zostali przyjęci następujący parafianie:

1. Stanisław Szpakowski z Prac Dużych;
2. Alan Stanisław Miller z Prac Małych;
3. Leopold Podolski z Rudy;
4. Tobiasz Adam Nowakowski z Korzeniówki;
5. Tymoteusz Wyleziński z Prac Dużych;
6. Tymon Bruno Ponichtera z Prac Dużych;
7. Matylda Serafin z Korzeniówki;
8. Maja Pasztaleniec z Rudy.

Pierwszą Komunię świętą przyjęli.

Zaległą z 2020 roku: Arak Zuzanna; Ciężkowski Wiktor; Florek Aleksandra; Górski Paweł; Kowalczyk Kamil; Miśkiewicz Maja; Pakuła Oliwier; Pawłowski Nikodem; Postek Wiktoria; Rychel Wojciech; Szymczak Artur; Żeromski Jakub; Maciejewska Barbara.

Z bieżącego 2021 roku:

1. Bratus Maria,
2. Drażba Hubert,
3. Jagiello Adam,
4. Kolber Zofia,
5. Kowalczyk Kamil,
6. Lewandowski Jan,
7. Lis Szymon,
8. Pasztaleniec Wojciech,
9. Perzyna Kacper,
10. Kraiński Ignacy,
11. Kraiński Jan.

Zmarli parafianie w 2021 roku:

1. Wiesława Wojtczak, lat 85,
2. Piotr Antoni Marosz, lat 83,
3. Tadeusz Jan Kaczmarek, lat 81,
4. Kazimierz Marian Maciejewski, lat 99,
5. Ryszard Zbigniew Postek, lat 67,
6. Krystyna Radziach, lat 85,
7. Janina Przybylska, lat 77,
8. Danuta Milke, lat 71,
9. Michał Edward Kudlak, lat 82,
10. Ryszard Ślása, lat 78,
11. Bożenna Pest, lat 80.

GRUDZIEŃ

Módlmy się za katechetów, powołanych do głoszenia Słowa Bożego - aby byli jego odważnymi i kreatywnymi świadkami z mocą Ducha Świętego.